

RETEN I AARHUS DOM

afsagt den 28. juni 2022

Sag

A

(advokat)

mod

Forsikring

(advokat Thomas Birch)

Denne afgørelse er truffet af dommer .

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 20. august 2018, udspringer af et færdselsuheld, der indtrådte i Østrig den 15. januar 2015, da en østrigsk indregistreret bil påkørte en dansk indregistreret bil, ført af sagsøger, **A**. Sagsøgte, **Forsikring**, er lovpligtig motorkøretøjsforsikrer for den østrigsk indregistrerede bil. Der er enighed om, at sagen skal afgøres efter østrigsk ret.

Sagen drejer sig hovedsageligt om, hvorvidt sagsøgeren er berettiget til erstatning for svie og smerte i anledning af færdselsuheldet, og i givet fald, om dette krav er forældet efter østrigsk ret.

Sagsøgeren, **A**
Forsikring
kr.

har nedlagt påstand om, at sagsøgte,
til sagsøgeren tilpligtes at betale 639.625,00

Af beløbet forrentes 345.700,00 kr. fra sagens anlæg og til betaling sker med 4% p.a., og 275.300,00 kr. forrentes fra den 24. januar 2022 og til betaling sker med 4% p.a.

Sagsøgte, **Forsikring** har nedlagt påstand om frifindelse, subsidært frifindelse mod betaling af et af retten fastsat mindre beløb.

Sagsøgeren har opgjort sit krav således:

Svie og smerte for 365 dage:

365 x 230 Euro = 83.950 Euro svarende til	629.625 kr.
Advokatombkostninger afholdt forud for retssagen	10.000 kr.
I alt	639.625,00 kr.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaring:

Sagsøgeren, A har forklaret, at han sammen med sin far, sin storebror og en god kammerat var på vej på skiferie i Østrig, da de den 15. januar 2015 omkring kl. 7 om morgenen blev involveret i et færdselsuheld. De var kørt hjemme fra aftenen i forvejen, og sagsøgeren havde siddet og sovet på bagsædet hele vejen, indtil han ca. 1 time før uheldet skete overtog rattet. De nærmede sig så småt deres bestemmelsessted, **By 1** da uheldet skete. De kom rundt i et blødt sving, da en modkørende bil pludselig begyndte at trække ud for at påbegynde en overhaling. Der var ikke plads nok, og den modkørende bil satte farten op for at afslutte overhalingen men nåede det ikke og kørte frontalt ind i sagsøgerens bil. Der var autoværn på begge sider af vejen, hvorfor sagsøgeren ikke kunne gøre andet end at klodse bremserne. Ved sammenstødet blev airbaggen i sagsøgerens bil udløst. Bilen blev slynget rundt, så den kom til at holde med siden til køreretningen, og bilen blev derefter ramt i siden af den bagvedkørende bil. Føret var tørt, og det var så småt begyndt at blive lyst. Vejen var en ensporet landevej. Der var forholdsvis tæt morgentrafik, og uheldet skete i bymæssig bebyggelse. Sagsøgeren vil anslå, at han kørte maksimalt 50 km/t. Sagsøgerens bil blev ramt i førersiden, og begge døre i den side af bilen blev trykket ind, da den bagvedkørende bil ramte. Han mistede kortvarigt bevidstheden, og da han kom til sig selv, var hans første tanke, at han skulle ud af bilen. Han og hans bror kom begge ud af bilen i passagersiden. Sagsøgerens far og kammerat, som sad på bagsædet, havde pådraget sig store skader. Flere ambulancer, en brandbil og en helikopter ankom hurtigt til stedet, og sagsøgerens far blev fløjet med helikopteren til et hospital, hvor han blev indlagt på Intensiv afdelingen. Sagsøgerens fokus var i starten udelukkende på farens og kammeratens skader, og først da de var afhentet fra stedet, begyndte han at fokusere på, hvordan han selv havde det. Han havde en brændende fornemmelse i hoved og nakke, og han blev lagt på et spine board og transporteret til et hospital. I ambulancen fik han noget stærkt smertestillende, og han husker ikke så meget

fra dette tidsrum. På sygehuset blev han i første omgang behandlet for overfladiske sår og skrammer. Han blev scannet og fik konstateret piskesmæld og hjerterystelse. Han fik en blød halskrave på og blev indlagt til observation. Han blev udskrevet dagen efter. Alt foregik på tysk, og der var en del, der gik tabt i kommunikationen. Han forstod for eksempel ikke, at lægerne opfordrede ham til at søge egen læge straks, han kom hjem. Hans fokus var fortsat alene på at komme hen til det hospital, hvor hans far var indlagt på intensiv. Han var i Østrig i i alt ti dage, hvor hans far var indlagt på intensiv. Da faren blev overført til en genoptræningsafdeling, tog sagsøgeren hjem. Sagsøgeren var herefter sygemeldt i tre uger. Han gik med halskraven, som han havde fået besked på, men det hjalp ikke det store. Han havde fortsat mange smerter i hoved og nakke. På det tidspunkt var han ansat som manager trainee på Arbejdsplads i **By 2**. Det var et meget fysisk krævende arbejde. Selvom han havde det dårligt, valgte han at komme tilbage på arbejde efter ca. tre uger. Når han ser tilbage på det i dag, var det fuldstændigt vanvittigt. Han havde dengang svært ved at anerkende, at han var syg og svag. Han følte sig også presset af sin arbejdsgiver. I tiden herefter havde han det ikke godt. Hans dagligdag var svær, og han var hårdt medtaget efter ulykken. Han havde fortsat store smerter i hoved og nakke, og i starten var han også øm i hele kroppen. Han tog den medicin, han havde fået med fra hospitalet, men han syntes ikke, at han fik det bedre. Når han kom hjem fra arbejde, var han træt og medtaget og kunne kun ligge på sofaen. I løbet af dagen fik han nogle gange svimmelhedsanfald, især hvis han blev stresset. På det tidspunkt boede han sammen med en pige, som tog sig af de praktiske ting i hjemmet.

Tidligere gik han meget op i styrketræning, og han var i topform, da ulykken skete. Efter ulykken måtte han opgive styrketræningen, ligesom han måtte opgive at spille fodbold på det niveau, han ellers havde spillet på. Han spillede ikke fodbold i lang tid efter ulykken, men i dag spiller han lidt fodbold igen - dog på et helt andet niveau end tidligere.

Det er korrekt, at han først gik til læge i januar 2016. Hans mor er uddannet kranio-sakral terapeut og akupunktør, og han gik i løbet af 2015 til mange behandlinger hos hende. Hun havde tidligere behandlet mange mennesker med piskesmæld. Behandlingerne virkede på den korte bane, men havde ikke langsigtet effekt. Han gik derfor til sin egen læge i januar 2016. Lægen anbefalede ham behandling hos en fysioterapeut. Han gik hos fysioterapeut **B** i over et år og fik omkring 15 – 20 behandlinger. På den korte bane var der fremskridt, men så snart han ophørte med meget jævnlige behandlinger, vendte alle problemerne tilbage. Siden ulykken den 15. januar 2015 har han døjet med stivhed i nakken, kraftig hovedpine, nedsat bevægelighed i nakken, nakkesmerter og som følge heraf nedsat livskvalitet.

I starten af 2016 blev han ansat som telefonsælger hos ^{Arbejdsplads 2} hvor han var i otte måneder, hvorefter han begyndte som elev hos

^{Arbejdsplads 3}

Jobskiftet skyldtes blandt andet, at han skulle have et mere stillesiddende og knap så fysisk krævende job. Han gennemførte det 2-årige elevforløb

og er i dag uddannet speditør. Han arbejder i dag som speditør og teamleder hos Arbejdsplads 3

Symptomerne har ikke ændret sig i nævneværdig grad siden uheldet. Det er derfor ikke muligt for ham at være så aktiv i fritiden, som han tidligere var. Han begyndt at dyrke yoga og spiller stadig lidt fodbold, og ellers er han sammen med sin familie og sin omgangskreds. Han og hans kæreste har en datter på syv måneder. Han deltager i opgaverne på hjemmefronten, men ikke i det omfang, han gerne ville. Han tager hovedpinepiller ca. hver anden dag for at få dagligdagen til at hænge sammen.

Vedrørende tidligere gener har han forklaret, at han i 2013 havde en periode med spændingshovedpine. Han gik til læge og fik en henvisning til en neurolog. Dette blev dog ikke aktuelt, idet smerterne gik i sig selv efter 4 – 5 behandlinger hos sin mor. Herefter døjede han ikke med hovedpine før efter uheldet. I 2014 fik han en meniskskade i forbindelse med et skiuheld, men han har ingen gener af dette i dag. Endelig har han haft noget skinnebetsbetændelse, som han fik konstateret i 2018, men dette har heller ikke noget med hoved og nakke at gøre.

Ved uheldet brækkede hans far ni ribben, punkterede sin ene lunge og fik indre blødninger. Han blev lagt i kunstig koma, men er i dag kommet sig fuldstændig efter ulykken. Sagsøgerens kammerat brækkede en nakkehvirvel og et kraveben i forbindelse med ulykken og dør stadig i dag med problemer i den forbindelse.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument til støtte for sin påstand gjort gældende:

” ...

at sagsøger den 15. januar 2015 i Østrig var impliceret i et færdselsuheld med en østrigsk indregistreret bil,

at sagsøgte er lovpligtig ansvarsforsikrer for den østrigsk indregistrerede bil,

at sagsøgte er domicileret og registreret i Østrig, og

at sagen afgøres efter østrigsk ret.

Ad forældelse

at skadeserstatningskrav forældes 3 år efter det tidspunkt, hvor skadelidte (sagsøger) bliver bekendt med skaden og person, der har forvoldt skaden, jf. § 1419 i den østrigske civillov-bog (ABGB),

at forældelse begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor den pågældende rettighed første gang kunne være blevet udøvet,

at forældelse vedrørende erstatningen for svie og smerte løber fra det tidspunkt, hvor kravet gøres gældende,

at sagsøger den 11. januar 2016 rettede henvendelse til C

at sagsøgte skadesrepræsentant, D den 29. januar 2016 fremsendte spørgeskema til sagsøger med anmodning om at udfylde og returnere skemaet, hvilket sagsøger returnerede den 23. februar 2016,

at hverken sagsøgte eller sagsøgte skadesrepræsentant, D reagerede på efterfølgende henvendelser,

at forældelse tidligst begynder at løbe fra den 29. januar 2016, hvor sagsøgte skadesrepræsentant i Danmark, D rettede henvendelse til sagsøger,

at sagsøgte ved sagsøgers besvarelse af spørgetema blev gjort bekendt med, at sagsøger led af daglige nakke- og hovedsmerter (piskes-mæld), og

at sagsøgers krav ikke er forældet, idet retssag er anlagt den 20. august 2018.

Subsidiært gøres det gældende:

at forældelsen er udskudt i henhold til § 27, stk. 2, idet sagsøger ikke på et tidligere tidspunkt end 11. januar 2016 har fremsat erstatningskrav overfor sagsøgte,

at forældelsesfristen først begynder at løbe videre, når forsikringsselskabet (sagsøgte) har afvist kravene, jf. det østrigske justitsministeriums besvarelse af 20. maj 2020,

at sagsøgte forud for nærværende sagsanlæg hverken har reageret på sagsøgers henvendelser eller afvist sagsøgers erstatningskrav, og

at sagsøgers krav ikke er forældet.

Ad erstatning for svie og smerter

at sagsøger efter færdselsuheldet var indlagt på hospital i By 3 Østrig,

at sagsøger havde smerter i nakke og hoved med nedsat mobilitet og hovedpine,

at sagsøger var sygemeldt indtil 8. februar 2015,

at sagsøger har haft og fortsat har konstante daglige smerter i nakke og baghoved samt vedrørende funktionsbegrænsninger,

at speciallæge i neurologi, E i erklæring af 14. juni 2021 konkluderer, at der er tydelig medicinsk sammenhæng mellem de fremsatte klager, de objektive fund og de begrænsninger, der beskrives foreneligt med det, man sædvanligvis ser i forbindelse med følger efter hjernerystelse og whip-lash,

at sagsøger siden færdselsuheldet har haft vedvarende smerter på et middelsvært niveau konstant,

at der for svie og smerte ydes erstatning efter dagsatser:

for moderate (middelsvære) smerter udgør dagsatsen 200-250 Euro pr. dag,

at sagsøger fremsætter krav om erstatning for svie og smerter i 365 dage,

at dagsatsen ansættes til 230 Euro pr. dag, og

at krav på svie og smerter for 365 dage udgør 83.950 Euro omregnet til kr. 629.625,00.

Ad renter:

at de lovmæssige renter i henhold til den østrigske civilbog udgør 4% p.a.,

at krav på svie og smerter forrentes fra det tidspunkt, hvor kravet gøres gældende,

at kr. 345.700,00 forrentes med 4% p.a. fra sagens anlæg, og

at kr. 293.925,00 forrentes med 4% p.a. fra 24. januar 2022.

Ad omkostninger forud for sagsanlæg:

at den østrigske lov om civil retspleje kun vedrører sagsomkostninger vedrørende selve retssagen,

at sagsøgte forud for retssagen har afholdt omkostninger grundet sagsøgtes manglende reaktion på henvendelser fra sagsøger, og

at omkostningsbeløbet udgør kr. 10.000,00 inkl. moms.

Ad sagsomkostninger:

Sagsøger har haft følgende sagsomkostninger, som bør indgå i forbindelse med rettens fastsættelse af sagens samlede sagsomkostninger.

Speciallæge E	kr. 7.000,00
Oversættelse af østrigske dokumenter til dansk	kr. 16.018,75
I alt	kr. 23.018,75

..."

Forsikring

påstand gjort gældende:

har i sit påstandsdokument til støtte for sin

" ...

Krav på personskadeerstatning forældes efter østrigsk ret som udgangspunkt inden for 3 år regnet fra skadens indtræden. Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om en skade, der indtrådte den 15. januar 2015, og at der ikke foreligger en anerkendelse af erstatningspligten fra sagsøgtes side overfor sagsøger i anledning af skaden. Anerkendelse af erstatningspligten er af afgørende og instrumental betydning for, om der kan rejses og gennemføres krav på erstatning overfor den ansvarlige skadevolder, dvs. sagsøgte.

Krav på erstatning er imidlertid først indtalt ved domstolene den 20. august 2018 (dateringen af stævningen og sagens anlæg).

Sagsøgerens eventuelt berettigede krav på personskadeerstatning er herefter helt eller delvist forældet, idet retligt relevante skridt til afbrydelse af løbende forældelsesfrister, for så vidt angår grundlaget for de rejste krav på erstatning, først er foretaget mere end 3 år efter, at forældelsesfristen begyndte at løbe.

Måtte retten finde, at der er sket rettidig afbrydelse af løbende forældelsesfrister i forhold til erstatningspligtens anerkendelse, gøres det gældende, at der er indtrådt forældelse helt eller delvist af de under sagen rejste krav på erstatning.

Sagsøger skal således have rejst krav om erstatning i form af "Schmertzengeld" m.m. overfor eller anmeldt krav på erstatning til skadevolders ansvarsforsikringsselskab inden 3 år regnet fra skadetidspunktet. Ingen af delene gør sig gældende i denne sag, idet der hverken er rejst eller anmeldt krav om erstatning overfor eller til sagsøgte forud for sagsanlægget. Det bemærkes herved, at KHVG § 27, stk. 2, ikke omtaler, at krav kan rejses eller anmeldes overfor andre end skadevolders ansvarsforsikringsselskab, dvs. sagsøgte.

I den udstrækning retten måtte finde, at sagsøgers krav på erstatning ikke er forældet, gøres det gældende, at det påhviler sagsøger at godtgøre berettigelsen af sit krav, herunder dokumentere kravet og dets berettigelse. Sagsøger har imidlertid ikke løftet den bevisbyrde, der påhviler sagsøger i denne henseende.

Sagsøger var alene sygemeldt efter uheldet frem til den 8. februar 2015. Herefter genoptog sagsøger sit arbejde på normale vilkår og uden tab af indtægt i forhold til tidligere. Det bemærkes i den forbindelse tillige, at der ikke er rejst krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Endvidere bemærkes det, at det ikke fremgår af speciallægeerklæring fra E i hvilke perioder sagsøger har haft gener, smerter eller symptomer som følge af uheldet den 15. januar 2015, som gør det muligt at foretage en nærmere og samlet smertevurdering, som ifølge gældende ret er nødvendig, når man skal komprimere gener og smerter til en 24-timers periode, som derefter skal summeres op, således som det fremgår af udtalelsen om østrigsk ret fra det østrigske justitsministerium.

Et eventuelt berettiget krav på godtgørelse for "*Schmertzengeld*" skal derfor udmåles skønsmæssigt til et væsentligt lavere beløb end påstået af sagsøger og til en lavere takst end anvendt af sagsøger i beregningen af det af sagsøger opgjorte krav. Der må herved også lægges vægt på "*... kvæstelsens alvor og påvirkningen af den sundhedsmæssige tilstand samt de negative følger for skadelidtes liv*", således som det fremgår af udtalelsen om østrigsk ret fra det østrigske justitsministerium.

Der erindres her på ny om, at sagsøger genoptog sit arbejde på ordinære vilkår og uden skånehensyn blot 3 uger efter uheldet, og at sagsøger siden da har videreuddannet sig og nu bestrider en stilling som projektmanager hos Arbejdsplads 3

Det bestrides endvidere, at sagsøger kan rejse krav om erstatning for udenretligt afholdte advokatomkostninger, som i øvrigt også er udokumenteret. Omkostninger forbundet med rejsning og indtaling af krav på erstatning må erstattes som en del af evt. tilkendte sagsomkostninger i øvrigt.

Det gøres derudover gældende, at omregningen af sagsøgerens påstand til danske kroner er udokumenteret og uberettiget.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Sagsøgte har herunder henvist til dom af 9. august 2001 fra den østrigske højesteret vedrørende udmåling af "*Schmerzengeld*" (2 Ob 173/01 g).

Rettens begrundelse og resultat

Der er mellem parterne enighed om, at sagen skal afgøres efter østrigsk ret.

Vedrørende spørgsmålet om forældelse:

I henhold til § 1489 i den østrigske civillovbog (ABGB) forældes skadeserstatningskrav tre år efter det tidspunkt, hvor skadelidte bliver bekendt med skaden og med personen, der har forvoldt skaden. Forældelsen begynder i henhold til § 1478 i ABGB at løbe fra det tidspunkt, hvor den pågældende rettighed første gang kunne være blevet udøvet; Dette afhænger af muligheden for at gøre krav gældende. Forældelsesfristen løber ensartet for den primære skade og alle dermed forbundne, forudsigelige følgeskader.

Ved erstatning for skadelidtes interesse, herunder især også ved immaterielle skader så som erstatning for svie og smerte, skal skadelidte ved anerkendelsesøgsmål gøre forudsigelige, men endnu ikke konkretiserede følgeskader gældende inden for den forældelsesfrist, der gælder for den primære skade.

Da følgerne af de skader, som sagsøgeren pådrog sig ved færdselsulykken, må anses for forudsigelige, løber forældelsen som udgangspunkt fra skadestidspunktet.

I medfør af § 27 i den østrigske lov om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (KHVG) er skadelidtes skadeserstatningskrav mod forsikringsselskabet underlagt samme forældelse som skadeserstatningskravet mod den erstatningspligtige forsikringstager. Hvis skadeserstatningskrav fra skadelidte er blevet meldt til forsikringsselskabet, udskydes forældelsen, indtil der fremsendes en skriftlig erklæring fra forsikringsselskabet om, at skadeserstatningskravet afvises. Først når forsikringsselskabet skriftligt har afvist kravet, løber forældelsesfristen videre; Fristen forlænges således med perioden fra meddelelse om skadeserstatningskrav hos forsikringsselskabet indtil forsikringsselskabets afvisningsbrev.

Sagsøgeren rettede den 11. januar 2016 henvendelse til C Den 29. januar 2016 fremsendte sagsøgtes skadesrepræsentant i Danmark, D et spørgeskema til sagsøgeren med anmodning om at udfylde og returnere skemaet, hvilket sagsøgeren gjorde den 23. februar 2016.

Hverken sagsøgte eller sagsøgtes repræsentant i Danmark reagerede på det fremsendte spørgeskema eller på senere henvendelser.

I henhold til KHVG § 27, stk. 2, er forældelsen udskudt. Forældelsesfristen begynder først at løbe fra det tidspunkt, hvor forsikringsselskabet afviser sagsøgerens krav om erstatning, hvilket aldrig er sket. Der er derfor ikke indtrådt forældelse for sagsøgerens eventuelle krav om erstatning for svie og smerte.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren er berettiget til erstatning for svie og smerte:

Det fremgår af sagen, at sagsøgeren efter færdselsuheldet blev indlagt på hospitalet, som konstaterede, at han havde pådraget sig Whip-lash og hjernerystelse.

Der er under sagen i enighed mellem parterne indhentet lægeerklæring fra overlæge, dr. med. Speciallæge i neurologi, E

Af udtalelsen fremgår bl.a.:

” ...

Resumé

Det er en 29-årig tidligere rask mand, der den 15.01.2015 var involveret i frontalt sammenstød, som gjorde at bilen drejede 90° rundt og han blev derefter ramt i siden af bagvedkørende bil. Kortvarigt bevidstløs. Registrerede kraftige smerter i nakken og hovedet og kom på spineboard. Blev vurderet på lokalt sygehus i Østrig.

...

Var sygemeldt i 3 uger. Vendte tilbage i sit arbejde som var meget fysisk krævende de følgende godt 10 måneder og oplevede da i perioder en kraftig smerte i nakken og hovedet med ledsagende svimmelhed og nærbesvimelse. Det sidste har han ikke mere. Havde også perioder med smerteudstråling til venstre arm, hvilket han heller ikke har mere. Har siden da haft konstante daglige smerter uændret lokaliseret svarende til nakken og baghovedet på et niveau på 7, når den er værst (på en VAS-skala fra 0-10) og i gennemsnit er den 6.

...

Alt i alt er der således siden ulykkestilfældet vedvarende smerter på et middelsvært niveau konstant. Jeg mener ikke, at der er mulighed for bedring af disse symptomer. Har ikke forslag til yderligere undersøgelser eller behandlinger. Man må alt i alt konkludere, at der er en tydelig medicinsk sammenhæng mellem de fremsatte klager, de objektive fund og de begrænsninger, der beskrives foreneligt med det, man sædvanligvis ser i forbindelse med følger efter hjernerystelse og whip-lash.

..."

På denne baggrund og efter sagens øvrige omstændigheder finder retten, at sagsøgeren har godtgjort berettigelsen af et krav på en rimelig erstatning for svie og smerte jf. ABGB § 1325.

Vedrørende erstatningskravets opgørelse:

Det fremgår af besvarelse fra det østrigske justitsministerium af 13. maj 2020, at retten efter fri overbevisning fastsætter størrelsen på erstatning for svie og smerte. Erstatningen beregnes normalt i dagsatser, idet der skelnes mellem dagsatser for lette, moderate og svære smerter. Som orienteringshjælp er anført følgende beløb, som er blevet lagt til grund for østrigske domstoles udmåling:

Lette smerter ca. 100 – 120 Euro pr. dag.

Moderate smerter ca. 200 – 250 Euro pr. dag.

Svære smerter ca. 300 – 250 Euro pr. dag.

Smerter er en vanskelig konstaterbar størrelse, hvilket også fremgår af sagsøgerens opgørelse af kravet i henholdsvis stævningen af den 20. august 2018, hvor kravet opgøres til 335.700,00 kr. (24 dage med middelsvære smerter og 329 dage med lette smerter), og kravets opgørelse i replikken til 629.625,00 kr. (365 dage med middelsvære smerter).

Det fremgår ikke af notatet fra det østrigske justitsministerium, om der er et maksimumbeløb for udbetaling af erstatning for svie og smerte. Af en fremlagt afgørelse fra den østrigske højesteret af 9. august 2001 (2 Ob 173/01g) fremgår, at

der i en lignende sag ikke var grundlag for at fravige gældende praksis om et samlet beløb på 140.000 østrigske schilling i erstatning for svie og smerte.

På denne baggrund og ud fra en samlet bedømmelse finder retten, at erstatningen for svie og smerte i den foreliggende sag passende kan udmåles til 200.000,00 kr.

Vedrørende advokatombudsninger forud for den anlagte retssag:

Der foreligger ikke dokumentation for denne del af kravet. Herefter, og da retten ikke finder grundlag for at medtage advokatombudsninger, der ligger forud for sagsanlægget, tages denne del af kravet ikke til følge.

Vedrørende renter:

Der er imellem parterne enighed om spørgsmålet om renter.

Vedrørende sagsombudsninger:

Det er oplyst, at sagsøgeren ikke er momsregistret.

Efter sagens værdi, forløb og udfald, herunder særligt under hensyntagen til, at sagsøgte ikke har reageret på sagsøgerens henvendelser, skal sagsøgte til sagsøgeren betale sagens ombudsninger med 68.118,75 kr. Heraf dækker 40.000,00 kr. udgiften til advokat, 5.100 kr. udgiften til retsafgift af det vundne beløb, 7.000,00 kr. udgiften til speciallægeerklæring og 16.018,75 kr. til dækning af oversættelse af retsdokumenter.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, **Forsikring** skal inden 14 dage til sagsøgeren,
A betale 200.000,00 kr. med rente 4% p.a. fra den 20.
august 2018 samt sagens ombudsninger med 68.118,75 kr.

Sagsombudsninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.